

Πλειοψηφικό ρεύμα ο λαϊκισμός στην Ελλάδα

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΔΗΣ »
papadis@pegasus.gr

Και ξαφνικά όπου γυρίσεις το κεφάλι σου βλέπεις τον λαϊκισμό. Εν μια νυκτί εξαφανίστηκαν διά μαγείας οι φωνές της λογικής, που ναι μεν δεν ηκούσαν ευχάριστα, αλλά είχαν έναν στόχο και έναν προορισμό.

Κατακλυστήκαμε από φωνές που εξυψώνουν το πατριωτικό αίσθημα σε τέτοιο βαθμό που σου 'ρχεται να φωνάξεις... «Ζήτω το έθνος». Κάποιοι εξ αυτών μέχρι χθες μάλιστα είχαν επιλέξει τον δύσκολο δρόμο, αυτόν που θα επαναφέρει την Ελλάδα στην κανονικότητα, θα μπορέσει επιτέλους να κάνει αυτό το κράτος... κράτος. Οι «αντίπαλοί» τους βέβαια δεν άλλαξαν θέσεις, παραμένουν λαϊκιστές και τάζουν λαγούς με πετραχήλια στους πολίτες ενός κράτους που έφτασε στο «και πέντε» της πτώχευσης και της κατάρρευσης, και πλανώνται πλάνην οικτράν όσοι νομίζουν ότι το ενδεχόμενο αυτό έχει παρέλθει ανεπισημάντως.

Η κυβέρνηση προέβη σε έναν ανασχηματισμό που αν μη τι άλλο ήταν σαρωτικός. Ανεξάρτητα αν αυτοί που έφυγαν έπρεπε να φύγουν ή όχι, αν ήταν αποτυχημένοι ή όχι, ένα είναι οσίγουρο. Ότι η επιλογή των προσώπων σηματοδοτεί και μία σαφή στροφή της κυβέρνησης προς αυτό που ονομάζεται μία πιο light πολιτική. Προφανώς στην κυβέρνηση πιστεύουν ότι τα δύσκολα είναι πίσω μας, πως η Ελλάδα βρήκε τον δρόμο της και μπορεί πλέον να περάσει στην εποχή που ένα μέρος αυτών που περικόπηκαν στα χρόνια της κρίσης θα αρχίσει να επιστρέφεται.

Η Ελλάδα απομακρύνθηκε από το Grexit, αλλά δυστυχώς δεν πήρε διαζύγιο. Ας μην παραμυθιάζονται οι θιασώτες του λαϊκισμού (δεξιοί και αριστεροί) ότι οι Ευρωπαίοι και ειδικά οι Γερμανοί θα ανεχθούν την επιστροφή της χώρας στον παρασιτισμό με τα δικά τους λεφτά

Αρχισαν, μάλιστα, τα σενάρια για οδικούς χάρτες μείωσης των φορολογικών συντελεστών. Προφανώς έχει βρεθεί το «φάρμακο» για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής και της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης και άνοιξε έτσι διάπλατα ο δρόμος της μείωσης των βαρών για την πλειονότητα των Ελλήνων φορολογουμένων. Προφανώς επιστρέψαμε στην ανάπτυξη και δεν το καταλάβαμε εμείς οι κοινοί θνητοί.

Ένα άλλο μεγάλο θέμα που κανείς δεν τολμά να αγγίξει και όλοι σφουρίζουν αδιάφορα όταν τολμήσει κάποιος και το αναφέρει είναι το ασφαλιστικό. Οι πόροι δεν αρκούν, οι μισθοί που πλέον το τροφοδοτούν είναι σημαντικά χαμηλότεροι από αυτούς που απαιτούνται για να στηρίξουν ακόμη και τις σημερινές μειωμένες συντάξεις. Επίσης, ο αριθμός των εργαζομένων έχει μειωθεί σημαντικά εξαιτίας της τρομα-

κτικής αύξησης της ανεργίας. Και ένα παιδί της 4ης Δημοτικού θα μπορούσε να αντιληφθεί με ευκολία αν έκανε μία πράξη με την απλή μέθοδο των τριών ότι η άσκηση δεν βγαίνει. Άρα, χρειάζεται παρέμβαση. Ποια θα είναι αυτή; Κανείς δεν ξέρει, αλλά κάτι πρέπει να γίνει. Και επειδή μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν, δύο είναι οι επικρατέστεροι τρόποι: ή νέα μείωση των συντάξεων στα επίπεδα που το σύστημα θα ισορροπήσει ή εξεύρεση νέων πόρων (π.χ. αποκρατικοποιήσεις, θέσπιση νέων φόρων κ.α.).

Και στην άλλη όχθη του πολιτικού συστήματος ο λαϊκισμός περιοσέει. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψάχνει βηματισμό. Συνεχίζει να υπόσχεται, αλλά δεν λέει πού θα βρει τα χρήματα για να υλοποιήσει τον σχεδιασμό του. Θα βγει στις αγορές, θα κάνει αναγκαστικό εσωτερικό δανεισμό, θα υπογράψει νέα Μνημόνια; Πώς θα καλύψει το χρηματοδοτικό κόστος; Βέβαια, η καραμέλα της πάταξης της φοροδιαφυγής είναι μάλλον για μικρά και αθώα παιδιά.

Καταλήγοντας ας επισημανθεί ότι η Ελλάδα απομακρύνθηκε βέβαια από το Grexit, αλλά δυστυχώς δεν πήρε διαζύγιο. Ας μην παραμυθιάζονται οι θιασώτες του λαϊκισμού (δεξιοί και αριστεροί) ότι οι Ευρωπαίοι και ειδικά οι Γερμανοί θα ανεχθούν την επιστροφή της χώρας στον παρασιτισμό με τα δικά τους λεφτά.

Ας τα λάβουν όλα αυτά υπόψη τους όλοι εκείνοι που με ευκολία κάνουν τον λαϊκισμό κυρίαρχη ιδεολογία και πάλι στην Ελλάδα.